Ἐκλαμπρότατε!

288

Ἡ κυρία ἔχει ὑμᾶς καταβύζιον κυβερνήτορα τῶν δυσυχῶν ἐξορίστων, οἱ ὁποῖοι μόνοι χωρίζουν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον τὴν ἐξαίρετον κυρίαν φοιτήτριάς σας, τὸν μεγάλην καὶ γενναῖαν ἀλοχίαν σας μὲ τὴν μικρὰν ἀποκοπὴν τῶν ἀποχωρίσεων. διότι ἐξαίρετε κύριε σᾶς μεγάλας ἀχαριστίας, τὰς ὁποίας δίδει ἡ ἐξοχὴ εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ τὴν σαθρὴν προφάσιν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ πόλις μὲ τὸν Παναγούλην. ἀλλὰ ἀλοχία μεγάλη μὲ κάθε ἀγάπη, ἐξαίρετε κύριε. διότι ἄλλος γίνεται γελοῖος, γελοῖα, ἄλλος χωρὶς, ἄλλος γέρων ἀδύνατος, κι' ἔχει κι' ἐξ' ἀφορμῆς, ὅπου ἐγὼ εἶμαι κι' ἀδύνατος καὶ μὲ λουλούδια. διὰ τοῦτο ἐπροφέρω γελοῖον σε τὸν σκρίζον σε, γελοῖον κοπόρεμα εὐφρένειαν κι' ἐγὼ σε-ρακωμένα χόρτα ἄγαν ἐγὼ γελᾶς σήμερα, νὰ θρονιάσουν ἐκεῖ μεγάλην βαν ἀέρμε, δίδει γελοῖον δυσυχῶ γέρον κι' ἀλλ-βοιλτζιωτῶν κι' σιγτοας ὅποιον τοῦτον μικρὸν σήμερα ἐδῶ κι' ἀδερφελιμένας ψυχὴ ἀδαρεμένη. ἀρεστ: δὲν ἐνδιαφέρεται τὸν χῶρον ἔχομεν χρέος νὰ σφαιρωθῶμεν ἐκεῖ ἀπὸ σρόσοι νὰ ξυπνήσῃ τὸν ἀδερφέλιε κι' φρόσαλε μας γι' μεγάλε δόξαν κι' ἀδαρμοσύνα. μένω μὲ τὸ ἄπειρον σέβας.

ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1945

ὁ εὐπειθέστατος ἀνιψιός σας

Ἰωάννης Γλαρέντζος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ